Sexto beti augustini de fide sancte trinitatis / Intimisse utique tenere et
nullatenus dubitare patrem et filium et spiritum sanctum unum esse deum
cuius nomine baptizati sumus. Nec enim aliud nomine patris aliud
filii aliud spiritus sancti. Sicut esse utique unum non nomine eorum tres qui sunt deus
qui et in evangelio. Audite videte quomodo ego sum deus et non est
alius deus preter me. et de quo dicit. audi israel dominus deus tuus / deus unus est et
dominus deus adorabis et illi soli servies. Capitulum secundum. Intimisse tenere
et nullatenus dubitare patrem et filium et spiritum sanctum id est sanctam trinitatem esse
solum natura deum verum / et tres tantos deos non esse nec licere si unum solum
ad deum assimilatur quod deus unus et verus / et dispertiat esse
qui resuscitavit a mortuis ihesum / ita ut filium veritatis deum esse
et unum esse filium dei venit / et dedit nobis intellectum ut cognoscamus verum deum
et simus in vero filio eius ihesu xpo / hic est verus deus et vita eterna / Quem utique
qui verum deum esse et veritatem esse / id est ipse nos docuit. dicens ego sum via veritas et vita
de spiritu qui sancto iohannes apostolus ait. Quia spiritus est veritas / et utique non per naturam
veritas deus non est / quia veritas est / quod est deum paulus apostolus quasi diceret
vita vitae templum est spiritus sanctus quod nos est / et habetis a deo et non estis vestri
empti enim estis pretio magno glorificate deum in corpore vestro. Capitulum tertium
Intimisse tenere et nullatenus dubitare patrem et filium et spiritum sanctum id est sanctam trinitatem
unum unum deum sine initio sapientiam est / quia sapientia est quia verbum est
et verbum erat apud deum et deus erat verbum / ego erat in principio apud deum hic dicimus
sapientiam intimam in per verbum dicit deus aut verbum nisi ait scripta / et alio loco
deputata est eis virtus et divinitas. Capitulum quartum. Intimisse tenere et nulla
tenus dubitare beatam trinitatem esse unum deum id est unum / ita esse natura
immutabile est / hic enim erat non est. sicut in principio fecisti et opera manuum tuarum sunt celi
et dicit dominus qui principio domine terram fundasti et opera manuum tuarum sunt celi
ipsi peribunt tu autem permanes et omnes sicut vestimentum veterascent. et sicut opertorium
mutabis eos et mutabuntur tu autem idem es et anni tui non deficient. Capitulum
quintum. Intimisse tenere et nullatenus dubitare patrem et filium et spiritum esse unum
et quod magis / tres non esse / esse esse qui dixit hic est filius meus dilectus
in quo mihi bene complacuit / et filium esse esse qui dixit. Ecce vox esse
permisit qui in iordane fluvio baptizatus est unigenitus deus qui carne esse
accepit / et spiritum sanctum patris et filii esse esse / quod in specie columbae super eum esse
baptizatus et ascendens ab aqua descendit / et quinquagesimo die postquam
resurrexerat super omnes fideles in uno loco positos et congregatos ignem vivum
adunatos illuminavit illa vox / quod esse loquitur et deum patrem / et illa
carne qua esse ipse et unigenitus deus / et illa columba in qua spiritus
sanctus super omnes descendit / illas et congregatas ignem mirabilem vivos
fideles uno loco constitutos illuminavit / opera sunt omnia sancte trinitatis / id est
unum deum qui fecit omnia et mutata in melius et mirabilia. Capitulum
septimum. Intimisse tenere et nullatenus dubitare solum deum esse filium id
est unum et trinitatem personarum / solum patrem filium / spiritum sanctum esse unum esse
et trinitatem personarum / non solum patrem / et filium esse et patrem et filium esse spiritum / quidem

Ysaias patrem esse

cum dei filio, se solum de patre genitum ait. Sic enim deum diligit unum
ut filium suum unigenitum dicat, et quando pater, quem autem non edit in indicatum, et qui
non credidit iam iudicatus est in nomine unigeniti dei. Spiritum autem sancti et patris et filii se spiritum
apostolus dicit, qui ait. Nos autem non accepimus spiritum hunc mundi sed spiritum dei habitare in
vobis. Et scriptum est. Si quis autem spiritum christi non habet hic non est eius. Capitulum octavum
Firmissime tenet et nullatenus dubitetur omnes spiritus sancti. qui patris et filii unus
spiritus est. de patre et filio procedit. Et cum filio. Cum venit spiritus veritatis qui a
patre procedit. Ubi primum de spiritu sancto docuit. quia ipse est veritas. De filio quoque procedit spiritus
sancti. Hoc atque apostolus docetur quando ait. Et ipse est caput corporis ecclesiae. Et de filio procedit spiritus
ipsa atque apostolus docetur quando ait. Et ipse est caput corporis ecclesiae. Et de filio procedit spiritus
vita corporum. et spiritus labiorum suorum interficiet dominum. De quo apostolus ait. Quem interficiet
dominus iesus spiritu oris sui. Quem etiam ipse unum dei filium spiritus sancti
iniquorum primum a suffectus indignus ait. Recipite spiritum sanctum. De ore eius
dum iesus ait. Ego dabo eis linguam gladium ut ita ipse acuta procedat. Ipse quoque spiritus
oris sui ipse est gladius quo de ore eius procedit. Capitulum nonum Firmissime tenet
et nullatenus dubitetur trinitatem deum et unum esse verum non male. et omnem
creaturam spiritalem atque corporalem virtute eius omnipotentiae quantum. Dicit enim deum pri
celum et terram ex nihilo. Dicunt enim de papia dei. quia filius dei. et filius
eius est. quia attingit a fine usque ad finem fortiter. et disponit omnia suaviter. De
spiritu sancto quia hoc iniquum. quia spiritus dei replevit orbem terrarum. Et David propheta
dicit. Quo ibo a spiritu tuo et quo a facie tua fugiam. Si ascendero in cu-
lum es. si descendero in ad es. Capitulum decimum Firmissime tenet et nulla-
tenus dubitetur unum quotidianum esse. id est dei filium. quia de una dei patris
potestate natus est. et unum eius esse quia nec ante patrem esse. quam a pleniudine ipsius
sapientiae formae suae. voluntate et virtute eius creatus et de virtute natus. ubi
tamen semper ipsum quia esse qui semper natus est de patre. et semper natus
est natus quia de virtute. ipsum quia unum est et unum nec ante virtutem. quia ait
de deo patre ait scriptura fiat lux et ait ab omnibus gentibus nec. de
quo ait et ait apostolus. Quia ita vere plenitudo ipsius. misit deus filium suum
semper qui nunquam semper fuit. Capitulum undecimum Firmissime tenet et nullatenus
dubitetur quoniam dei filium. id est de deo patre genitum esse deum. ita de
moda virtute quoque ipsum genitum. id est verum deum quoque. Sicut sol quod
verum in hunc tamen et aliquid visibile. Ex quo dei filius audet dicere
de tamen sua palpate et videte. quia ipse tamen et spiritus non habet
videtur carne. aliquid quia se carne habuit ubi aut. a. ipsum nec pri di-
lexit quia ego pono animam meam et iterum sumam eam. quemadmodum quia nec quis
aut a eo quia ait. Dixerat a me quia multum fuit habuit corde. Et de quo
deus quia ipse. et Etiam intelligit quia nunquam et quoniam altabit et exaltabitur
est valde. tua et ipse petrus sedit sed David propheta a corpore tamen
atque aliquid gustet. De quo enim sed David loquitur ait. Ipsa vita tua et
fecit quia invenimus eum in ligno illi deus de sicut lubi eius pedes
sunt pedes eius. quia indeus locutus est de ipsum quoque corpus quia nunquam deus
locutus est aliquid eius a mysterio. nunquam enim eius vidit corporis. Capitulum
duodecimum Firmissime tenet et nullatenus dubitetur ipsum esse verum
deum. quia ex patre deo et ipsum sed fecit omnia tempora et omnia pua

carne moysi dedit ordinata p angelos / et ipse dedit verbum carne factum /
qui vedes o plenitudine tpis missa a patre / et a spiritu sto / poli facti sunt /
mirabile / qui fecit poli factus est pleiade / quod dedit Credimus et credamus
tenere et nullatenus dubitare de verbo qui factus est ex duabus naturis de quibus
principio / Una ut dicta quod est quia ex patre / secundum quod dicit / Ego et pater
unum sumus et qui me vidit vidit et patrem et ego de patre et pater in me est / secundum quod
apostolus dicit explendor gloriae et figura substantiae dei / altera vero quia secundum quod ipse dicit /
carnatus dicit pater maior me est Credimus et credamus tenere et nullatenus
dubitare de verbo carne facto / Una ipsa divinitatis pure carnis et persona / de
eius verbo plenum gratiae veritatis / ita filius verbum unum dignatus est / et principaliter
divinitate pure ita verbum caro factum est / quis nolit nos hoc petit verbum quod caro / quia divina
veritas manet in corpore secundum Una ipsa persona / idem verbum caro ab ipso factum
matrem quae carnis mitis / Deus cum verbum non accepit personam homo sed natura / et eterna
persona divinitatis / accepit tale pharetratus / Unus est deus verbum caro factum / quia et
corporibus secundum carnem et pro eo bindere deus et perfecta / Unus corpore cum et patre
dicit Quoniam ex duabus gemitis / Ubi pugnat ay omne tpe sunt mites eterna
naturitas / de quo est elevata est / Quia verbum est nomen eius iesus quia deus est
ab angelo prius quam de verbo factus est Credimus et credamus tenere et nullatenus
dubitare / non carne corpore sunt divinitate accepta et verbo vigis prius quam pugnaret
natale accepta Credimus et credamus tenere et nullatenus dubitare / Ipsum unigenitum
deum verbum carne factum / quia pro nobis obtulit sacrificium et hostia et odore suavitatis /
cum eo patre et spiritu sto a patriarchis et prophetis et sacerdotibus tpe veteris testamenti
usque sacrificabat / et cum nunc idem tpe novi testamenti eo patre et spiritu sto / eo
quibus illi est Una divinitas / sacrificium pacis et vini et fidei et caritatis / sed cum hostia
quia verbum sibi tribuit offerre non cessat / Ipsum illius cum carnalibus viscerinis
pymphetis fuit carnis corpore / quia quas nunc ipse sunt oblatum / et
sanguis quae est effusum et et emissos pedes nudos / Ipsum ipse est sacrificium
atque atque quotidiano est carnis corpori / quia quas obtulit / et sanguis quae
ide deus effudit de quo hoc sanctus dicit et arcanum apostolorum quae nos
et omnipotens quae / quo nos sumus sub sub papae eros / et hoc carnem / quae accepit
sanguine suo / Ipsum illius quae sacrificia quae nos est donandum signata
/ Ipsum hoc autem sacrificium quae nos donatum est credere credit / Ipsum illius sacrificia
mirabilia filius dei quae mirabilia corpus credendum / Ipsum hoc autem primum
donatum corpus / testis apostolo Quia hoc cum adhuc infirmi essemus secundum tempus
quae mirabilia mortuus est / et quae cum inimici essemus reconciliati sumus deo per mortem
filii eius Credimus et credamus tenere et nullatenus dubitare verbum carne
factum caede quoniam carne sit verum hoc / quia de virgine verbum deus natus est / Ipsum
quia crucifixus et mortuus est / Ipsum quia resurrexit et resedit ascendit / et dexterae
dei patris / Ipsum quia venturus est cum est iudicare vivos et mortuos / sicut
quae ab angelis apostolis audivit / Sic venit quadmodum vidistis eum ascendentem
in caelum / Et hoc ait / Sic venit in nubibus / et videbit eum omnis oculus et qui
eum compunxerunt et videbunt eum ad eos tunc tale Credimus et credamus
tenere et nullatenus dubitare / Trinitate deum et pater et filium
et spiritum sanctum / et nullus firmum / atque o quam bene bonum / et ab ipso cantas

ocq cãtãt/ bonus quidẗ q a primo bono fãe fuit vllam q cõ mala nãq/ Quia
ob nã mp̃ti nã t/ bonũ cõ/ Ex q. ꝗ ca bonũ t mynimi t auferẗ pt/ ꝗ tũ
mala dr mp̃ti bonũ aq minuit/ Qualiter ergo mtl cõ aliud si p̃uatio
bonj/ Vm q stat geminũ cõ cãtũ ꝗ formal mala/ ꝗ Vnũ quo voluntãe ipsa
deficit a primo bono cãtãe suo/ Alterũ quo ꝗ vita punit ꝗ nihil etiũ pnitũ
illud pessima mala/ q. hoc amittit ꝗ mala/ t q ordinẗ ꝗ se no quamvis di
ne mitiũtur/ ordinẗ dine no effugiẗ vlacis Capitulũ xxx ffimisse tenẗ
t nullatẗ dubitẗ/ Nãq angelos nãq q lib; cãtãs cuide ne cõ/ cum e sedũ
nãle dinitate sua sonna tinitas/ qui e vnũ nãlit dẗ pr t filiũ t sp̃s sãs
Nãq eud vnũ cõ ne potestat. ille q fecit. t ea q fecit Capitulũ xxx ffimisse
tenẗ t nullatẗ dubitẗ Dẗ cãtãs nãlit mabile adeo o quibusl. sed
nec eo ty posse ia in quoliz angelorũ sororũ ꝗdetiũ quinte Quia pr acquirit
etiũ beatudinũ/ qua stabilit ppetuo ut ea tãte no possint/ Ex hoc ipsũ
q ab illo statu beatudis in quo fuit/ mutatũ no detiũ ullatẗ pnt/ no etiã ma
lit mpitũ/ p pyquam cãti pnt gre dine largitate tollatũ/ Et eud angeli
nãlit o quibus fecit/ nũq dẗ cõ q porro Dyabolũ t angeli eius tendisse
Capitulũ xxxj ffimisse tenẗ t nullatẗ dubitẗ/ Ipse et cãtãs quod spiritale
aut corpeum sonna tinitas fecit/ solos spẗ angelorũ t humanos intellig di
facultate simul atrepisse/ ceteros no spẗ bruta animalia/ vt mabile intelli
gentia no atrepisse/ t ob q dino habẗ no posse/ ppt qd dia hominũ/ Nolite
fieri sd equi t mulo ꝗ quibus non e intellectus/ Et ro mas homy t mas
pecoris vnũ ne no cõ/ nec mas pecoris ꝗ homes/ ne mas homy ꝗ pecoris
posse aqui tãtãe Capitulũ xxxij ffimisse tenẗ t nullatẗ dubitẗ p
mos homes ꝗ ada t mulierẗ eius bonos t malos t sine peccãto cãtãs/ cũ libẗ
arbitrio quo posset si vellet ꝗ a voluntãe peccãre/ eos q no vlt̃ si ꝗ spiritu
voluntãe peccasse/ illos q peccãt/ sic mdetiũ quia nec mutata/ ut no solũ
ꝗ ipsis primis homibus p peccatũ mors optinẗ vniũ/ sed et ꝗ omes homes trahẗ
per mortem q. diluuium Capitulũ xxxij ffimisse tenẗ t nullatẗ dubitẗ
dẗ homes qui p hominũ vnũ t mulierẗ caput/ cũ originali peccãto nasci
t mpietati subditũ/ mortiq ꝗstrictũ/ t ob hoc nec ipse filius/ de quo st
apls Christus eud nã ipse filius/ sed t cetẗ/ Ꝗ qui ita illi libẗ credit
ꝗ fidem mediatoris dei t homis homo xpi/ Qui sine peccãto natus
sine peccãto mortuus/ peccata quod suis e/ sed de sacrificio suis
e q peccatis nostris/ Ipse vetẗ quippe testamento peccata dirigiẗ sacrificia/ q q
peccata offerebãt/ Ipse quibus cibis fuit significatũ xpi/ q ipse e agnus dei
q tollit peccata mundi Capitulũ xxxiij ffimisse tenẗ t nullatẗ dubitẗ
no solũ homes in hoc vetẗ/ Veteres q multos qui sine ꝗ vtra mulier
vnũ nupsit/ t vbi mortuũ/ sine in de matrimonio nati sine peccato baptis
matis/ q dat ꝗ nosse patres t filios t sp̃s sãs de quo scrito tuscit/ ipse
etiũ pnitũ pnendos/ q. t si peccata ꝗ ne acuis illius h mutat/ Ex qualis
tis pcta dapnatos/ carnali concupiscentia t naturalitate ti apostata Capitulũ
xxxiv ffimisse tenẗ t nullatẗ dubitẗ/ Sed xxpm filium dei ad mundũ
Dos vnos t mortuos venturũ/ ut homes quos p dono gre sue gratis/
p fide mundat/ eosdẗ q mundat ꝗ fide t caritãe sue mutis cõte vsq
ꝗ finem p̃ncipium ad donat/ ut o suo adventu vt pnitet t glorificet
t sibi q promisit suo equales sibi angelis faciat/ t ad eu statu q

ducat/ in quo ipse quatuor unicuique donat deus bona sua/ et ab ipsa perpetua
donatione immutari non potest/ si diuisa est ipsa pietas/ si una est omni vita eterna
/ diabolus et angelos eius et omnes eterne morte/ ubi nullus erit finis
penarum/ quia eis iam dicta non imperat/ sed ipse aut diabolus impios et iniquos ho
mines/ de quibus septima diuisio mitatur aut eis qui sunt apostatici/ et eis qui in
malo opere mentiti sunt/ et eis qui sunt pseudo christi qui primi non egerunt/ in ipsis
temporibus/ propterea et in eis qui sunt ad sinistram/ et in ipsis
tenet et illatenus dubites/ dicit hominibus bonis et malis resurrectionem
futuram esse in eternum/ propterea non impetrare deum esse bonis malisque dispensat
ipsum qui apostolus ait/ omnes enim oportet nos manifestari ante tribunal christi/ ut
unusquisque prout gesserit in corpore sive bona sive mala/ et mortem interficiet et corrumpet
et omnes in omnibus/ et omnes qui sunt in ipsa in mundo adhuc/ et eis cum corruptibile
hoc induit incorruptionem et mortale hoc induit immortalitatem/ in eis corporibus sicut sunt
/ beatus et incorruptione purgetur et corruptionem/ beatus et in nobilitate purgetur et gloria
/ beatus et infinitate purgetur et virtute/ beatus corpus animale purgetur corpus spirituale
et sicut gratia spiritalis dicitur/ non quia ipsum corpus spiritus est/ sed quia immortalitate spiritus et incorru
tale atque et corruptione permanebit/ sic autem tunc dicitur spiritale corpus/ cui non spiritus
sit/ sed quia manet corpus/ sed non mortale dicitur/ cui in eternum non mori est/ sed
Capitulum xxxvii. Finis tenet et illatenus dubites/ quomodo illi qui in corpore
non sanctae baptizati/ nullo horum accipiunt vitam eternam/ qui non quia amalis
nus fuit in primis fidei quidem/ et in primis fidei/ et primis id est baptismum liberati
/ et mandatis quidem nostris et primis sua de malo agere/ et fide baptismatis gra
tiam vitam tenere/ et sanctum baptismum atque primum vel qui in gratia voluntate
tate retinere/ non primis quia prius quam dignum fuit agere primum/ primum tu fi
dei et primum quam est sanctum baptismum/ quam diu vivis etiam corpus capax et non potest pertinere
re ad salutem/ Capitulum xxxviii. Finis tenet et illatenus dubites tamen
hic posse homines primis agere/ nisi quia deus illuminat et gratia mysterium quibus
dam/ quod et ne forte det illi deus primis ad aeternam vitam/ et liberat
pistat a laqueis diaboli/ Capitulum xxxix. Finis tenet et illatenus dubites
/ posse quidem homines quia non ignorat a libris non aqua habet mirabilitas/ nec
adiuratas/ verba sacra legis et evangelii/ sunt legere/ sunt verba omnes potestas
audire/ si divinis mandatis obedire nemo posse/ nisi quia deus gratia sua pue
nit/ ut quia audit corpus/ et sunt ne me praedicat/ et accepta divinitus bona voluntate
atque virtute/ mandata dei fiant/ et velut et possit/ tempus cum quia statuit si aliquis
nemo qui negat/ si qui autem metu dat deus/ quia et apostolus et nobis et vestis et
apostolus plena voluntate/ Capitulum xxxx. Finis tenet et illatenus dubites
deum de omnibus/ non solum propria et publica/ si et futura sua de omnibus et non
tempus/ cum dicit deus cum omnipotens est omnium/ et res sua aliquid fiat/ Capitulum
xxxxi. Finis tenet et illa du. Intuitus deum in omnibus tempus omni atque opus
tu suorum quia omnium hominum quidem/ ab ista pia sunt quibus est in fide
gratia largitus est/ sunt quia non pertinent omnes mundi usque ad finem a creatu
ra per tempus aeternum quod utinam absolvit/ Quibus cum deus praesciuit et praedestinavit
quos et fecit/ magnum filii eius/ Capitulum xxxxii. Finis tenet et illatenus du.
des quos vasa nunc gratia bonitatis dei fiat/ ab ipsa statuam mundi et abop
tione filiorum dei praedestinatus a deo/ nemo puto posse aliquos eos quos
deus praedestinavit ad vitam/ non quidem eos quos deus non praedestinavit
ad vitam illa posse vitam paluan/ praedestinatos cum illa gratia donatus

de peccatis / qua nos apti aut predestinatos / adoptaremur filios dei per ipsum
redimi. Capitulum xxxviij. Emissis te. et N. d. / Sacramentum baptismatis non solum ut
extraneis catholicis / sed apud hereticos / quibus et nobis patris et filii et ss. baptizat
esse possit / sed ab extraneis catholicis predesse non possit / unum id ut extraneis vere et legitime
esse possit / sed ab extraneis catholicis predesse non possit / unum id ut extraneis vere et legitime
per sacramentum baptismi qui ad salutem / per quod extraneis baptizatis ad extraneis non redire
fuerint et de baptismo tumulad primae / Quia cum valeat extraneis peractis quantum
ad salutem / ut baptismum non salutem / cum non ubi datur / ubi oportet ut detur / per ea
tamen quod baptismum extraneis ab extraneis baptizatis / sed ab unitate ecclesiae separatis / et
mandatum est / ubique datum fuit hoc baptismum / sicut et de Donato / quod et per abscissionem
quam nobis patris et filii et spiritus sancti fuit datum venerabilis agnoscendis / et absque ulla
cum ita ad / Salvatorem enim aut quam sicut latet et non indignet nisi ut prodes
huiusmodi. Capitulum xxxviij. Emissis te et N. d. / Dicis quod extraneis hereticis baptisma
prodesse fidem non posse ante et nunc / si a fine ante quam catholicis non fuit merita
atque amarpatis esse / Quia si hereticis nisi apti dicis fide et nomen a deo paratam
haitate aut non hereticis nisi sed / tuo et a diabolo diluvii nuncio hominis dot
aeqd potuisse saluad. Capitulum xxxxvi. Emissis te et N. d. / Quae libri
hereticis prius sacramentum / quam nobis patris et filii et spiritus sancti baptizatis / si ante
catholicos non fuit agnitum / quantum clarissimus fiat / et si propinquior esset quam
vnus fuerit ullatenus posse saluad / Dic enim quod si esset catholicos non tam
vnitate / neque baptismum / neque clarissima quadribus copiosis / neque morbis quae nobis
suscepta quae sicut potest ad salutem / quam in eo ut hereticis ut sacramentum punitas
fecerat / quae ducit ad mortem. Capitulum xxxxv. Emissis te et N. d. / Non
filio deo paganos / et deo hereticis / et deo iudeos / atque sacramentis quam dot
extraneis catholicis prodesse finiunt vita / d ignis et unum / quam patris et dyabolo
et angelis eius. Capitulum xxxxvij. Emissis te et N. d. / Nec deo a nisi extraneis catholicis
baptizatis interpretibus et vita et unum / et cum habeat quam baptisma vitae consumat
i. quam se abstinuerit amicitiis et cupiditatibus carnis / quae enim cum tempore sed
infidelem hereticis atque sacramentis non habebat / et catholicis omnis possidet non
potest. Capitulum xxxxviij. Emissis te et N. d. / Et nostros atque suos hoc
doceptis hiis quam baptizati fuerunt / si prius hic inimicis vnus posset / et per
omnem deum et nomen / et pacem sua usque infinitum vitae puto clarissimus diluvio
et vnum prior adeo gaudet vocatur et postulat. Capitulum xxxxix. Emissis te
et N. d. / Dei caritas dei et bonum / et multum dico iniquitatem / et tu gaudeat
propter / et dei suos / et a carnibus et vinis et abstinet / non tamen omnibus / adeo
sed fuit iniquus / et a fornicatione cibo et potu / et pala castigatione corpus abstinet
/ cumpreas et diuitis institutas et bindas / et multis quidem et quisque sit quisque
et ut liberis et plenum cogitet et fuit dei et quo placeat deo / cum
illis qui gentilem non vocent ut nullum et pecus / nec mulier nubat ut
vni vnoire ducat / nec solas primas nupras adeo institutas / et et
prodas et tradas et corpus / et sic gentilem non fuit in fimitate gessas / et vo qui
sed quisque nec quidem liberi gentilem deo vocent ut / adnodeo
et dapnale / et ut illi quisque opes volunt appetere / quo sic non
accipiunt / ut illi inopes a quo sic vitae suos / illi libera illi quinam
et sicut fuit voluntate. Capitulum vltimum. Emissis te et nullatenus
dubites gratia dei esse catholicis / et ut et ipsi d fuit pati fimetis
nuptas palatas gentilem / hic et bonis malos praenuntiorum quoque nuptai

et in omni professione siue clericorum siue monachorum siue laicorum esse bonos simul et malos
nec pro malis bonos deserendos, sed pro bonis malos inquantum poscit fidei et caritatis
ratio tollerandos, id est si uel in ecclesia nullius perfidie semina spargunt uel fratres ad aliquod
malum opus mortifera imitatione non ducunt, nec posse aliquem intra ecclesiam catholicam
credentem bene uiuentem alieno umquam maculari peccato, si cuiusquam peccati nec consensionem prebeat
nec fauorem. Utiliter quippe malos a bonis intra ecclesiam tollerari, si hoc ab eis bene uiuendo
et bonis monendo agatur, ut et audientes et uidentes que bona sunt, mala sua respi-
ciant et iudicandos se a deo pro malis operibus suis intelligant, atque ita preueniente
dono gratie de peccatis suis compunctionem concipiant, et ad bonam uitam per dei misericordiam conuertantur.
Bonos uero a malis intra ecclesiam catholicam dumtaxat corporali conuersatione non debere
dissimilitudine separari, ut cum quibus diuina communicant sacramenta, nonne communicant mala opera
quibus illi sunt exosi deo. In fine uero seculi bonos a malis etiam corpore separandos,
cum ueniet christus habens uentilabrum in manu sua, et permundabit aream suam, et con-
gregabit triticum suum in horreum, paleas autem comburet igni inextinguibili; et quando
per iudicium suum iustos segregabit, iniustos ab iustis, bonos a malis, rectos a peruersis, quando
bonos constituet a dextris, malos a sinistris, et cum ore ipsius eterni et iusti iudicii
sententiam atque incommutabilem prolata sua iniqui omnes ibunt in combustionem eternam, iusti
autem in uitam eternam; iniqui semper ardebunt cum diabolo, iusti autem regnabunt sine fine
cum christo. Hec interim xl capitula ad regulam uere fidei firmissime pertinentia
fideliter crede, fortiter tene, ueraciter patienterque defende. Et si quem contra hec
dogmatizare cognoueris, tamquam pestem fuge et tamquam hereticum abice. Ita enim ista
que posuimus fidei catholice conueniunt, ut si quis non solum omnibus sed etiam singulis
uoluerit contraire, in eo quod singulis horum pertinaciter contraire repugnat et que contraria
docere non dubitat, hereticus et fidei christiane inimicus atque ob hoc ab omnibus catholicis
anathematizandus appareat. Quamuis igitur et angustia temporis et festinatio portitoris
compulerit nos aliqua que credendis capitulis annotandis atque uitandis pertinent
inspicienda breuiter perstrinximus plenius. Tu tamen in his capitulis studens ...
et notissima ... que non negligas ... potius tuta ... diligentius ...
... spiritualiter ... unde ... spiritualis ... Quo docet
unusquisque ... in eo quod ... fideliter ... et si quid
aliter sapit, hoc quoque illi deus reuelabit.

Sermo beati augustini de defunctis

Sermo beati augustini episcopi de defunctis. Frater, post obitum tuum ... bene
... tempus breue est ... ut ...
tamquam non uiuentes sint ... et qui uiuit sic uiuat tamquam non uiuat; preterit
enim figura huius mundi. Et post paucos dies dominus ita ueniet. Itaque o anima,
quamque audis et legis exemplum ... Daniel. Dicit: Exemplum
meum accipe ... et para tua ... in seculo ... exemplum
... ad celum ... pulsas. O anima que inter carnis ... frangeres
... uigila ... et pulsa, pete et ... pulsanti ...
aperietur, dicit dominus. Et ... in flamma ... non ...
... intrare ... per apertas ... Cum pulsanti ... et ...
... aperiet ianuas, ut possessor paradisi ... Si adhuc ... de fine
mundi putas ... tibi ... est cum ...
... de uita ... ubi ... Ergo ...